

1. פירושים

בחוק זה -

"ישראל" פירושו - השטח בו חול משפט מדינת ישראל;

"נכס" כולל מקרקעים ומטלטלים, וכן זכויות וטבות הנאה מכל סוג שהוא;

"נכסיהם של שלטונות ארץ ישראל" כוללים -

(1) כל המקרקעים:

(2) כל המכירות והמחצבים למייניהם הנמצאים במקרקעים או בהם, מתחת להם או עליהם, בין שהם הם נהרות או ימים שבפנים הארץ ובין שהם מי חוף;

(3) כל המטלטלים;

(4) כל הזכויות, בין מוחזקות לבין ראיות;

שהיו ביום ה' באיר תש"ח (14 במאי 1948) קניין ממשלה ארץ ישראל, כל מחולקה ממחולקות או שירות משירותה, או קניין הנציב העליון, אם כנאנן بعد ממשלה ישראל ואם באופן אחר, או קניין נושא תפקיד אחר במשלה ארץ ישראל בתוקף תפקידו, אם כנאנן بعد ממשלה ישראל או بعد כל מחולקה ממחולקות או שירות משירותה, ואם שלא כנאנן כלל.

"קרקע עירונית" פירושו - מקרקעים בישראל המצוים בתחום שטח תכנון עיר, להוציא שטח תכנון גלילי;

"נכס" כולל רישיונות, העותות היותר, חוות חכירה לבירה וזכויות כריה לפי פקודת המכרות 2, פקודה כריה השמן, 3 1938, או פקודה המינרלים הרדיואקטיביים, 4 1947.

2. נכסים שלטונות ארץ-ישראל - נכסים מדינה

נכסיהם של שלטונות ארץ-ישראל, המצוים בישראל, הם נכסים מדינה ישראל מיום ו' באיר תש"ח (15 במאי 1948).

3. נכסים ללא בעלים-נכסים מדינה [תיקון: תשל"א]

נכס מקרקעין המצוין בישראל, ואין לו בעל, הוא נכס מדינת ישראל מיום היותו לנכס ללא בעל או מיום ו' באיר תש"ח (15 במאי 1948), הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

4. רכישה וכו' של נכסים בשבייל המדינה

הממשלה רשאית, בשבייל המדינה, לרכוש נכסים, המצוים בישראל או מחוץ לה, בדרך קניה, חליפין או בכל דרך אחרת, לשכרם, להכרים, ולקבל זכויות אחרות בהם, הכל בתנאים שתראם נאותים.

5. עסקות בנכסי מדינה [תיקון: תש"ד, תשל"ג, תשמ"ט, תשנ"ה]

(א) בהתחשב עם האמור בסעיפים הקטנים (ב), (ג) ו-(ד) רשאית הממשלה, בשם המדינה, למכור נכסים מנכסי המדינה - בין נכסים שמזכיר בהם בסעיף 2 או 3, ובין נכסי מדינה אחרים המצוים בישראל או מחוץ לה - להעכירים בדרך אחרת, להשכרים, להחכרים, להאלפים, לשעבדם, להקלם, להפרידם, לאחדם, להרשות את השימוש בהם או את ניצולם. ולהעניק זכויות אחרות בהם, הכל בתנאים שתראם נאותים.

(ב) הממשלה לא תהא רשאית למכור מקרקעי ישראל, כמשמעותם בחוק יסוד: מקרקעי ישראל שאים קרקע עירונית ושטחים על 100 דונם, להעביר את הבעלות בהם בדרך אחרת, להשכרים או להחכרים, אלא באישור מועצת מקרקעי ישראל.

(ג) הממשלה לא תהא רשאית, בשם המדינה, להעניק וכיון, לתקופה העולга על 20 שנים, בין לפי חוק זה ובין לפי חוק אחר, הנוגע למכרות או למחזים של המדינה, אלא באישור ועדת הכספי של הכנסת; בסעיף זה, "מכרות" ו"מחזים" - כמשמעותם בפקודת המכרות

(ד) הממשלה לא תהא רשאית, בשם המדינה, למכור או להעביר בדרך אחרת בגין מניות בחברה כמשמעותה בפקודת החברות 5 -

(1) עסקוקה העיקרי ייצור חשמל או ניצול מקורות מים בישראל - אלא באישור הכנסת;

(2) שתמורtan בעסקה המוצעת עולה על 10,000 שקלים חדשים - אלא באישור ועדת הכספי של הכנסת. הוראה זו לא תחול על מכירת מניות בבורסה, כל עוד מתקיימים התנאים הבאים:

(א) סך כל התמורה בשנה מסוימת אחת איננו עולה על 10,000,000 שקלים חדשים הסכום האמור ישתנה ב-1 באפריל של כל שנה, החל משנת הכספי 1990, לפי שיעור עליית מזד המהירים לצרכן מן המדד (ב-1 באפריל 1990, סך כל התמורה בשנה מסוימת אחת היה 1.5% לאחרונה); לתני יום השינוי.

(ב) סך כל המניות של חברת מסויימת שנמכרו בשנה מסוימת אחת איננו עולה על 5% מערכן הנוכחי של המניות המוצאות והנפרעות של אותה חברת.

(ג) הودעה על כל מכירה של נכס מקרקעים מנכסי המדינה בישראל לפי סעיף זה תפורסם ברשומות תוך שלושה חודשים ממועד המכירה.

6. ייצוג הממשלה בעסקות [תיקון: תש"ד]

(א) ואלה רשיים ליצג את הממשלה בעסקות שמדובר בהן בסעיף 4 או 5 ולהזום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים אליו:

(1) שר האוצר;

(2) שר אחר או אדם אחר שהורשה לכך על ידי הממשלה, אם באופן כללי ואם לגבי סוג עסקות או סוג נכסים מסוימים;

(3) אדם אחר שהורשה לכך על ידי שר האוצר, או על ידי שר אחר כאמור בפסקה (2) לגבי עסקות מסוימות.

(4) מנהל מקרקעי ישראל או אדם שהורשה לכך על ידיו - לגבי מקרקעי ישראל כמשמעותם בחוק יסוד: מקרקעי ישראל.

(ב) הودעה על הרשאה לפי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

(ג) חותמו של שר האוצר, וכן חותמו של שר אחר או אדם אחר שהורשה לפי סעיף קטן (א) בתחום הרשותו, על מסמכים הנוגעים אל עסקה מן העסקות שמדובר בהן בסעיף 4 או 5, משמש ראייה חותכת לכך שהממשלה עשתה את העסקה על ידי החותם ושראתה את תנאי העסקה נאותים.

7. שמירת חוקים קיימים

הוראות הסעיפים 5,4 ו-6 - פרט לאמור בסעיף 5 (ג) - אינן פוגעות בהוראותיו של כל חוקי אחר הדין בנכסי מדינה.

8. אישור עסקות

(א) עסקה מן העסקות שמדובר בהן בסעיף 4 או 5, שנתקיימו בה שלושה אללים:

(1) עשוה או דימו לעשותה לפני חילת הקפו של חוק זה;

(2) שר האוצר או מי שנחמנה על ידיו העיד עליה, בתעודה חותמה בידו, כי עשוה או דימו לעשותה בשביב המדינה או בשמה;

(3) היא הייתה נעשית כדין אילו מי שעשה אותה או דימה לעשותה בשביב המדינה או בשמה היה מוסמך לכך;

רוצאים אותה כאליל נעשתה כדין.

(ב) הודעה על מינוי לפי סעיף קטן (א) (2) תפורסם ברשומות.

8א. תשלום חובה חילוטים וגמולים [תיקון: תשמ"א]

(א) מקום שתיקוק מהיב אדם בתשלום דיטל, אנרגה, عمלה או גמול כספי אחר بعد פגולה של עובד ציבורי או של משרד ציבורי, ומקום שבית המשפט או רשות אחרת הטילו קנס או תשלום אחר או פסקו

חולות - יי מסר הכסף או המחולט או תמורה לאוצר המדינה או יועמד לרשותו, אם אין הוראה אחרת משתמעת.

(ב) הוראת סעיף קטן (א) אינה גורעת מחייבת של הוראה המזכה אדם לקבל, או מתירה לחתה לו, חלק מן הכנס או מן התמורה.

9. ביטול

בטלים:

(1) הסעיפים 12 ו-13 לדברי המלך בМОועצת כל ארץ ישראל, 1922 עד 1947⁶

(2) פקודת אדמות הממשלה, 1942.

10. ביצוע ותקנות

(א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה.

(ב) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בדבר שמירת נכס מדינה, הנחלתם והפיקוח עליהם.

(ג) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בדבר אופן הרישום של נכס מדינה וכן בדבר שינוי רישומים קיימים הנוגעים לנכס מדינה.

דידי רן-גורין אליעזר קפלן שר האוצר
ראש הממשלה
חיים ויצמן נשיא המדינה